

KRISLAI

Dalykai Neblogi. "Pirmasis Darbas". Žemė ir Maistas. Mussolini — 4 Ministeriai. Rašo ALFA

Dalykai neblogini revoliuciniame judėjime lietuvių darbininkų Amerikoje. Didelio entuziazmo, smarkaus kilimo, berods, nėra; bet nėra nė smukimo. Priešingai, judėjimas eina kietyn, drūtnis iš pamatų ir po truputį platin; mažai pamažu, bet rimtai stiprėja mūsų intaka darbininkų miniosė.

Juodaburniai iš klerikalų, tautininkų ir socialistų abazotė toli nueis savo politika, paremta "black-jack-iais", buožėmis ir policijos lazdomis. Tokius darbininkai pažįsta iš jų darbų.

Teko patirti, kad ir labiausiai išsilavinusiems draugams patinka "Laisvėje" talniamai straipsniukai, pavadinti "Mano Pirmasis Darbas".

Aplamai skaitoma, kad dabar ant žemės gyvena 1,700,000,000 žmonių. Tuli Vokietijų profesoriai atranda, kad žemė galėtų išmaitinti penkis syk didesnę gyventojų skaičių; tik reikėtų geriau, moksliskiau pastatyti žemės dirbimą, o maisto, girdi, užtektų kokiems devyntiems tūkstančiam milijonų žmonių.

Pastaba — kaip žemė nebūna išdirbta, vis milijonam darbo žmonių žiūrės į akis badas, kol viešpataus lupikai kapitalistai.

Springfield Republican, vienas iš rimčiausių buržuazijos laikraščių, rašo apie d. L. Trockio grįžimą:

"Trockis buvo atvežtas atvejais užmuštas, įkalintas, ekskomunikuotas, mirtinos ligos parblokštas. No, o dabar emė ir sugrįžo (Maskvon) po keturių mėnesių vakacijos Kaukaze, saulės įdegintas, drūtos išvaizdos ir pasiryžęs priimti bet kokį darbą, kurį jam skirs (Sovietai). Sakoma, kad jam bus pavesta prižiūrėti prekybą su užsieniu; ir tai yra dirva, kur jo energija galės būt naudinga".

Trockis pastaruoju laiku pakartotinai pabrėžė, kad jis visame kame eis su Komunistų Partija ir Sovietų valdžios politika.

Mussolini, Italijos fašistinis diktatorius, nepasitenkino būti ministru pirminku. Jis pasiėmė sau dar keturias ministerijas; patį užėmė vietas armijos, laivyno, orlaivyno ir užsienio reikalų ministerijų. Ir Italų buržuazija nepavydė jam tos garbės ir tos galios, kol jis triuškina darbininkus ir apgina kapitalo reikalus. Bet Mussoliniui gali pavydėti Italijos karaliukas, kurį, ištižusį, Mussolini's padėjo ant lentynos.

Amerikos pašto ministerija primena, kad prie namų būtų pritaistytos dėžutės, kur paštininkai galėtų įdėti laiškus bei kitus paštu siuntinius. Vietoj dėžutės gali būt išpajuta durys skylė, pro kurią laiškanėsis galėtų įmesti laiškus. Kitaip gi paštas neįsiaiš atsakomybės už laiškių nepristatymą.

Pirmas Lietuvių Darbininkų Dienraštis. Išėina Kasdien Apart Nedėldienų.

L A I S V E

LITHUANIAN DAILY

Darbininkai Visų Šalių, Vienykites! Jūs Nieko Nepralaimėsite, Tik Retėžius, o Laimėsite Pasaulį!

No. 113

TELEPHONE STAGG 3878 Brooklyn, N. Y., Ketvergas, 14 d. Gegužės (May), 1925

Pavienio Numerio Kaira 4c.

Metai XV, Dienraščio VII

ISNAUJO TEISIA ŠALIES ŽIBALO ŠMUGELNINKUS

Nušmugeliuota Šalies Turto už 1,000,000,000 Dolerių; Šimtai Tūkstančių Kyšių

WASHINGTON. — Valdžios advokatas vėl skundžia specialiam priekusiuju teismui buvusį vidaus reikalų ministrį Fallą ir žibalo (naftos) kapitalistų Sinclairio ir Doheny'į. Du New Yorko bankininkai liūdija, kad Fallas iš Doheny'o ir Sinclairio gavo \$200,000 kyšių. Jis, mat, būdamas ministras, pervedė Sinclairiui ir Doheny'ui valstybės žibalo šaltinius Teapot Dome ir Naval Reserve, vertus apie \$1,000,000,000.

Bė to, yra nurodymų, kad Fallas bei kiti augsti Amerikos valdininkai gavo \$233,500 kyšių per Continental Trading Kompanija iš Kanados. Žibalo grobikai tyčia ir įkūrė tą kompaniją, kad jos pinigais galima būtų saugiau papirkinti valdžios šulius Jungtinėse Valstijose.

Pirmiau įvykęs teismas davė šmugelninkam "išrišimą". Veikiausiai nenorės jų nubausti ir naujasis teismas.

UŽ 1 ATEIVIO ĮVEŽIMĄ PASODINTAS KALEJIMAN IR BUS DEPORTUOTAS

Paskelbė Bado Streiką, Bijodamas Kankinimų.

WILKES-BARRE, Pa. — Walter Fahloh, Amerikos pasažyrinių laivų jūrininkas, bet Vokietijos pilietis, nuteistam metam ir vienai dienai kalėjimo už tai, kad slapta įgabeno į šią šalį vieną ateivį. Atsėdėjęs kalėjime, bus deportuotas Vokietijon. Tuoj po areštui Fahlohą pradėjo bado streiką; per tris dienas nieko nevalgė. Tuoj būdu norėjo priverst, kad jį paliuosotų iš kalėjimo. Paskui, betardant, pasirodė, kad jis bijojo kankinimų Amerikos kalėjime. Apie tokius kankinimus jis esąs daug girdėjęs.

SUDRŪTINKITE "LAISVĖ" VASAROS LAIKUI! VISI URMU Į VAJŪ! RINKITE JAI NAUJŲ SKAITYTOJŪ!

"Gudok", Sovietų gelžkeleliečių laikraštis, turi daugiau kaip 200,000 skaitytojų. Jie didžiuojasi, kad laikraštis ne tik apsimoka, bet dar ir lieka įplaukų, kuriomis galima tas laikraštis toliau gerinti, drūtinti.

"Laisvės" draugai ir prietarėjai turėtų rūpintis ne tik savo dienraštį šiaip taip palaikyti. Jie turėtų pasidarbuoti, kad "Laisvė" užtektų ne vien tik bėgamiems reikalams, bet kad dar ir liktų, taip kad mes galėtume

Nebus 'Apsigynimo' Mobilizacijos Šita Rudenį Amerikoje

Mat, Visiška Nepavyko Pernykščia Apsigynimo Dienos Mobilizacija.

WASHINGTON. — Rezervo (atsarginių) Oficierių Sąjunga siūlo, kad ir šį rudenį būtų padaryta karinių spēkų mobilizacija "Apsigynimo Dienoj", lapkričio 11, kaip buvo pernai. Tai diena, kurioj buvo padarytos karo pahaubos (pertaika) su Vokietija.

Pernai, kaip žinoma, iš Apsigynimo dienos mobilizacijos išėjo tikai piš. Todėl, kaip pranešama, prezidentas Coolidge'us atmes oficierių pasiūlymą apie šiemetinę mobilizaciją.

ŽINIŲ ŽINELĖS

New York. — Kaltinamas daktaras A. Chamnitzenas. Jis paliūdydavęs, kad sava mirėia mirdavę vaikai, kuriuos nužudydavo H. Geisen-Volkienė savo auklėtūvėje. Jina nužudžius arba badu numarinęs 40 vaikų. Daktaras irgi būsiąs teisiamas kaip žmogžudys.

Topeka, Kan. — Teisiamas buvęs Kansas valstijos gubernatorius Davis, kad emė iš turėčių riebius kyšius ir už tai paleidinėjo iš kalėjimų kriminalistus, tu turėčių gimines.

Washington. — Amerikos prekybos ministeris Hooveris mano, kad 1924 metais į šią šalį slapta įvežta degtinės ir šampano už \$40,000,000.

Paryžius. — Francijos finansų ministeris Caillaux planuoja 30 nuosimčių pakelti akcyles (taksus) tabako ir alkoholio, o draudimo (insurance) kompanijos turėšančios skolinti valdžiai 50 nuosimčių savo laisvo kapitalo.

Mississippi valstijos augsčiausias teismas uždraudė viešas mokyklas priimti chinų vaikus, kad ir Amerikoje gimusius.

PER 328 DIENAS BUTELIS NUPLAUKĖ 1,500 MYLIŪ

Tai Būsiąs Bene Greičiausias Butelis.

PARYŽIUS. — Francijos jūrininkai Atlantiko vandenyne išgriebė tarnauti darbininkam. Gegužės mėnuo — pavasarinis "Laisvės" vaju. Draugai, rinkite jai naujų skaitytojų. Vasaros laikas laikraščiu visuomet sunkesnis. Visi talkon. — sudrūtinti "Laisvė", ne tik vasarai, bet ir tolesniam laikui! Eiliniai draugai ir skaitytojai! Neatsidėkite ant vietų tik veikėjai ir vadai! Visi darban, iš savo dienraščio vaju!

KAPITALISTAI NEIŠVEIKS SOVIETŪ, SAKO STALINAS

Sovietai Vis Drūtėja; Gi Kapitalistinis Pasaulis Tik Laikimai Atsigriebė

MASKVA. — Prasiđėjo metinis suspažiamimas visos Sovietų Sąjungos.

Drg. Stalinas, Rusijos Komunistų Partijos sekretorius, savo prakalboj pripažino, jog kapitalistinės šalys laikinai kaip ir atsigriebė, nusistovėjo. Tačiau, kiek jos atsigriebė, tiek sudrūtėja Sovietų Sąjunga. Vaduosi, revoliucinės spēkos pasaulyje, apskritai imant, nesumažėjo. Bet po tulam laikų kapitalistinių šalių dalykai turės vėl eiti blogyn; ir augs ten revoliucinis darbininkų judėjimas.

Sovietai Atmuštų Visus Imperialistinius Puolikus.

Jeigu visos stambiosios valstybės užpuoltų Sovietus, — jie vis tlek atsilaukytu. Juos gintų visi Sovietų respublikos darbininkai ir valstiečiai; o kitų šalių darbo žmonės priešintusi savo valdžioms, jeigu jos siųstų armijas prieš Sovietus.

Kapitalistai Susitarė, Kurie Plėš Kokias Šalis.

Bendroj pasaulio politikoj drg. Stalinas šiandien štai ką mato:

Amerika, Anglija ir Francija susitarę pagal Dawes'o planą plėšti Vokietiją. Japonai susiderėjo su Anglija ir Amerika delei Chinijos grobimo bei išnaudojimo: vieni viename sklype, kiti kitame, tretai trečiame.

Revolucija Turės Augti Vokietijoj ir Kitur.

Bet tai irgi tiktai laikinas susitarimas. Toliaus kilis kivrėai. O engiami Vokietijos darbininkai, Chinijos ir kitų pusiau-kolonijų bei kolonijų vergai taip pat nesnaus. Bus priversti vis griežčiau kovoti prieš imperialistinius lupikus.

PER 328 DIENAS BUTELIS NUPLAUKĖ 1,500 MYLIŪ

Tai Būsiąs Bene Greičiausias Butelis.

PARYŽIUS. — Francijos jūrininkai Atlantiko vandenyne išgriebė tarnauti darbininkam. Gegužės mėnuo — pavasarinis "Laisvės" vaju. Draugai, rinkite jai naujų skaitytojų. Vasaros laikas laikraščiu visuomet sunkesnis. Visi talkon. — sudrūtinti "Laisvė", ne tik vasarai, bet ir tolesniam laikui! Eiliniai draugai ir skaitytojai! Neatsidėkite ant vietų tik veikėjai ir vadai! Visi darban, iš savo dienraščio vaju!

Jersey City, N. J. — Išnaujo išrinktas miesto majoru-demokratas Fr. Hague.

Nusizudė Savinkov, Buvęs Kariautojas Prieš Sovietus

Kovojo Prieš Sovietus; Po to Prisipažino Kaltas; Nubaustas Kalėjimu.

MASKVA. — Išsoko pro langą iš politinio kalėjimo ir užsimušė generolas Boris Savinkovas, social-revoliucionierius. Per 7 metus jis išvien su Kolčaku, Denikinu ir kitais kariavo prieš Sovietų valdžią. Toliau, būdamas Lenkijoj, varė kontr-revoliucinį darbą prieš Sovietų Respubliką. Pagaliau, grįžo Maskvon; prisipažino klydęs, kovodamas prieš darbininkų ir valstiečių valdžią; pasisakė kaltas; pasidavė Sovietų teismui. Buvo pasmerktas mirtin. Bet mirties bausmė pakeista 10 metų kalėjimu.

Tikėjosi ar Būt Sušaudytas ar Visai Paliuosuotas.

Nesenai iš kalėjimo jis parašė laiška Dzeržinskui, pirminkui Vyriausios Sovietų Ūkio Tarybos, prašydamas, kad jį paliuosotų. Sako, aš grįžau Rusijon, tikėdamasis, kad ar iš sykiu būsiu sušaudytas arba man bausmė bus visiškai dovanota.

Prie Kerenskio valdžios Savinkovas buvo Petrogrado karinis gubernatorius ir karo ministerio padėjėjas. Prie caro valdžios jis suorganizavo nužudyma karo ministerio Pleveš ir didžiojo kunigaikščio Sergijaus.

DU JUODUKAI NUSAUTI, KITI DU SUŽEISTI N. Y.

Saudymasis Prasiđėjo iš to, Kad Gatvė Buvu Užkabinta Pati Juoduko Policmano.

NEW YORK. — Fulleris, rezervinis juodukas policmanas, ejo su savo pačia ties 137 st. Vienas juodukas pradėjo stumdyti jo pačią. Fulleris jį subarė. Tuomet keituri kiti juodukai puolė ant Fullerio. Prasiđėjo šaudymasis. Užpuolikai paleido kokius 30 šūvių. Sužeidė Fullerį, nušovė kitą juoduką, poliemaną Godfrey'į ir tulą nežinomą negra. Be to, pašauta viena juodukė praeivė.

7,700 DOLERIŪ UŽ PRITAIŠYMĄ MOTERIAI 8-NIŪ DANTŪ; PATRAUKTAS TIESON DENTISTAS STEWAR

NEW YORK. — Ponia W. B. Downingienė patraukė teisman dentistą dr. H. T. Stewartą už šitokią istoriją: Downingienė davė jam pataisyti 8 sukergtus įdedamus dantis (bridge). Jis jai pritaisė aštuonis pigius dantis tik tam laikui, kol pataisyš anuos, jos paliktus dantis; ir pareikalavo iš Downingienės \$7,700 už darbą. Kuomet jinai atsisakė tiek mokėti, jis užgriebė čia pat

HINDENBURGAS GARBINA EBERTĄ, MIRUSIŪ SOCIALISTĄ PREZIDENTĄ KAIP "TIKRĄ" ŽMONIŪ TARNĄ

Socialistai Sėmo Atstovai Rėkia: "Tegyvuoją Naujasis Mūsų Prezidentas Hindenburgas!" Komunistai Šaukia: "Šalin Monarchistus! Tegyvuoją Sovietų Respubliką!"

BERLYNAS. — Generolas Hindenburgas, naujas Vokietijos prezidentas, prisiekė ištikimybę respublikai, iš rašto perskaitė savo prakalbą šalies seimui (Reichstagui). Be kitko, garbino mirusį socialistą prezidentą Fricą Ebertą:

"Kada Vokietija buvo suklupus, jis (Ebertas) pasidarbo, kad įvykdyt tvarką išnaujo. Apie tai negali būti jokių ginčų. Jo darbus dėkingai pripažįsta Vokietijos žmonės, net politiniai jo prieštai. Jis visuomet stengėsi ištikimai tarnauti Vokietijos žmonėms".

Padėka Budeliui Ebertui. Dėkingas Ebertui ne tik kaizerinis generolas Hindenburgas; jam dėkingi visi Vokietijų kapitalistai. Nes Ebertas pakartotinai paplūkdė kraujuose sukilimus darbininkų, kurie stengėsi pasišuosuoti iš buržuazijos jungo.

Pirm prislekos Hindenburgas drūčiai, širdingai paspaudė ranką socialistui Loebei, seimo pirminkui.

Užtat po prisiekai socialistas Loebe užkomandavo seimą: "Visi dabar pasveikinkite naująjį Vokietijos prezidentą Hindenburgą."

"Tegyvuoją Hindenburgas!" rėkė ne tikai kaizerininkai, bet ir socialistai.

Komunistai Užprotesto Apleido Reichstago Rūmą. Vos tik užsikrausčius Hindenburgui ant pagrindų, visi komunistai atstovai pakilo ir energingai suuko: "Šalin monarchistus! Tegyvuoją Sovietų respubliką!"

Tais žodžiais užprotestė prieš kaizerininkus, komunistai atstovai apdo seimo rūmą, ignoruodami tolesnes ceremonijas.

Vilkas Avies Kailyje. Savo prakalboj Hindenburgas dar pakartojė esąs ištikimas respublikai ir jos konstitucijai. Armijos atstovam jis priminė, kad armija turi būt gerai disciplinuota ir ištikima savo šaliai (kapitalui). Kalbėjo, kad pirmoj vietoj reikią statyti savo pareigas, o tik paskui prisiminti apie savo teises. Tai pamokslas Vokietijoj darbo žmonėm, kad jie iškimai tarnautų ponams nereikalautų sau dides teisių.

Ar Hindenburgas, ex-kaizerio draugas, kurs pirmoros savaikių atvirai pasisakė esąs šalininkas kaizerinės valdžios, — ar tas Hindenburgas ūmai emė ir atvirojo respublikos apgynejus? Žinoma, kad ne. Jo respublikoniškos deklaracijos yra tiktai diplomatija vilko, įsinerusio į avies kailį.

Hindenburgas — 78 metų amžiaus.

Ar Hindenburgas, ex-kaizerio draugas, kurs pirmoros savaikių atvirai pasisakė esąs šalininkas kaizerinės valdžios, — ar tas Hindenburgas ūmai emė ir atvirojo respublikos apgynejus? Žinoma, kad ne. Jo respublikoniškos deklaracijos yra tiktai diplomatija vilko, įsinerusio į avies kailį.

Hindenburgas — 78 metų amžiaus.

Ar Hindenburgas, ex-kaizerio draugas, kurs pirmoros savaikių atvirai pasisakė esąs šalininkas kaizerinės valdžios, — ar tas Hindenburgas ūmai emė ir atvirojo respublikos apgynejus? Žinoma, kad ne. Jo respublikoniškos deklaracijos yra tiktai diplomatija vilko, įsinerusio į avies kailį.

Hindenburgas — 78 metų amžiaus.

Ar Hindenburgas, ex-kaizerio draugas, kurs pirmoros savaikių atvirai pasisakė esąs šalininkas kaizerinės valdžios, — ar tas Hindenburgas ūmai emė ir atvirojo respublikos apgynejus? Žinoma, kad ne. Jo respublikoniškos deklaracijos yra tiktai diplomatija vilko, įsinerusio į avies kailį.

Hindenburgas — 78 metų amžiaus.

Ar Hindenburgas, ex-kaizerio draugas, kurs pirmoros savaikių atvirai pasisakė esąs šalininkas kaizerinės valdžios, — ar tas Hindenburgas ūmai emė ir atvirojo respublikos apgynejus? Žinoma, kad ne. Jo respublikoniškos deklaracijos yra tiktai diplomatija vilko, įsinerusio į avies kailį.

Hindenburgas — 78 metų amžiaus.

Ar Hindenburgas, ex-kaizerio draugas, kurs pirmoros savaikių atvirai pasisakė esąs šalininkas kaizerinės valdžios, — ar tas Hindenburgas ūmai emė ir atvirojo respublikos apgynejus? Žinoma, kad ne. Jo respublikoniškos deklaracijos yra tiktai diplomatija vilko, įsinerusio į avies kailį.

Hindenburgas — 78 metų amžiaus.

Published by Lithuanian Co-operative Publishing Society, Inc. Every day, except Sunday, at 46 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y. Telephone Stagg 3878.

Yearly subscription rates in U. S. \$6.00; foreign countries — \$8.00

Entered as second class matter March 11, 1914, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under act of March 3, 1879.

Kaina Suvietyose Valstijose ir Kanadoj—metam \$6.00; pusei metų \$3.00; trims mėnesiams—\$1.50. Kitose šalyse: metams \$8.00; pusei metų—\$4.00; Brooklynne per paštą siunčiant metams \$8.00; pusei metų—\$4.00.

MONARCHISTAS VOK. PREZIDENTU

Tai jau pasibaigė antras aktas tragi-komedijos Vokietijoj. Prezidento socialisto Eberto sostas pateko monarchistui Hindenburgui, tam suakmenėjusiam militaristui. Pėreit utarninką socialistinis-buržuazinis Reichstagas įsventino Hindenburgą prezidentu, pastarasis prisiekė ginti buržuazinę respubliką, o Reichstago prezidentas socialdemokratas Loebė suriko: "Dabar pasveikinkime naująjį prezidentą! Ura!" Tikrai komunistai Reichstago nariai sukilo ir šaukdami: "Šalin monarchistus! Tegū gyvuoja Sovietinė respublika!" aplėdo veidmainingas buržuazines-socialistines-monarchistines ceremonijas. O kad parodyt socialistams, kad jis yra jų geriausias draugas, Hindenburgas šitaip išgyrė jų buvusį vadą Ebertą: "Po to, kai Ebertas vedė ramybę ir tvarką Vokietijoj tautai susmukus, apie Eberto tinkamumą negali būti jokių ginčų. Už tai jam ant visados pasiliks dėkingi vokiečiai, nors jie ir būtų jo politiniais oponentais. Ebertas visados stengėsi ištikimai tarnauti Vokietijos žmonėms."

Kaip žinoma, Ebertui prezidentaujant, 1919 m. Vokietijos gatvės darbininkų krauju buvo nuplautos, paskersti šviesiausi vokiečių komunistų — Luxemburg ir Liebknecht ir visi kalėjimai prikimi komunistais. Tą Hindenburgas skaito didžiausiu socialisto Eberto pasitarinavimu Vokietijos žmonėms, t. y., tokiems, kaip Hindenburgas. Ir, žinoma, jis sako teisybę.

Didelė klaida būtų manyti, kad atvirų monarchistų pasivėmimas į savo rankas Vokietijos valstybės vadelių netikėtai iškrito iš už debesų. Prie to privedė geležinė logika tos politikos, kurią per septynius metus vedė Vokietijos socialdemokratai. Po nuvertimo kaizerio, jie buvo šalies viešpaciais. Vietoj nusavinti monarchistus ir kapitalistus, jie paliko juos ramybėje stiprinti savo spēkas ir valdyti visą Vokietijos ekonominį ir militarinį gyvenimą. Tai viena pusė socialistų politinio medalio. Iš kitos pusės, jie su nesvietišku pasiryžimu slopino revoliucinį proletariata, kuris atkartotinai stengėsi iššluot visas monarchistines-buržuazines šiuksles ir įsteigti proletariato diktatūrą. Monarchistai kapitalistai labai greitai suprato svarbą socialistų rolės ir juos karštai rėmė kovoje prieš revoliuciją. Bet kada pamatė, kad socialdemokratai laikinai apsidirbo su revoliuciniu judėjimu, atlošė savo pirmąją ir svarbiausią rolę, kapitalistai tada pasiemė valdžios vadeles į savo rankas, pakildami buržuazijos šunytį Ebertą prezidentu. Iškilus kriziui delei Francijos užėmimo Ruhr'o, vėl pakilus revoliucinėms bangoms, buržuazija socialistus vėl pasikvietė valdžion. Pastarieji vėl ištikimai padėjo buržuazijai pergyventi antrą krizį.

Pagaliaus, atėjo prezidento rinkimai. Prasidėjo antras aktas tragi-komedijos. Kurioj pusėj socialistai su kone aštuoniais milijonais balsuotojų įjėškojo talkininkų? O gal jie bandė sudaryti suvienytą frontą su komunistais, kurių kandidatas gavo kone du milijonų darbininkų balsų? Ne. Jie susiuostė su klerikalais-demokratais, kurie lūpomis kalbėjo už respubliką, o širdyje troško Hindenburgui laimėjimo, ir visus savo balsuotojus pardavė klerikalui, popiežiaus agentui, Marxui. Jeigu būtų buvęs sudarytas suvienytas frontas Vokietijos proletariato ir valstiečių ir iškeltas obalsis, "Šalin monarchistų-kapitalistų diktatūra! Tegū gyvuoja darbininkų ir valstiečių respublika!" — tai būtų buvus aiški linija, linija tarp kapitalo diktatūros ir proletariato diktatūros. Daleiskime, kad vis tiek monarchistai buržuazijos balsais ir būtų laimėję rinkimus, tai kas? Darbininkų kandidatas būtų gavęs mažiausia vienuolika ar dvylika milijonų balsų. O tie balsai būtų buvę darbininkų ir valstiečių balsai, balsai tų, kurių rankose yra darbo ir susisiekimo ratas. Tie milijonai balsų būtų, akyvaizdoj monarchistų pavojaus, sudarę proletarinę kariauną, kurios visuotinas masinis veikimas būtų išblaškęs monarchistų-kapitalistų konspiraciją. Tai būtų buvus pradžia proletarinės revoliucijos laimėjimo. Bet socialistai pasirinko klerikalus, sugriovė darbininkų vienybę ir tuomi praskynė kelią Hindenburgo pergalei.

Ar ateitis? Jinai nelabai švies kas liečia darbininkams. Socialdemokratai tebeturi daug įtakos suviltose masėse, jie kontroliuoja darbo unijas. Jie ir ateityje melsis prie groblų buržuazinės respublikos, palaikys koaliciją su dar nenuvaziavusiais į Hindenburgo liogerį klerikalais-demokratais, o visais galimais būdais pagel-

APŽVALGA

KOMUNISTŲ STIPRĖJIMAS VOKIETIJOJ.

Mūsų priešų pasakos, kad generolui Hindenburgui laimėjus Vokietijos prezidento vietą, komunistinis judėjimas bus išmestas sąslavy-nan, nesipildo. Priešingai, tie patys žmonės, kurie dar vakar džiaugėsi, jogei komunistai turės susmukti, dabar jau sako, kad komunistams sekasi. New York "Times'o" berlyniškis korespondentas, Herman Bernstein, rašo:

"Komunistai yra tikri, kad jie sustiprės ir savo veikimą padidins. Tie, kurie mano, jogei išrinkimas Hindenburgo reikiama mirtina smūgį komunistui, nes Hindenburgas yra aršus bolševikų priešas, turi klaidą. Komunizmas negalima sutriuškint monarchizmu". "Times" bendradarbis mano, kad komunizmo pavojus nugalimas tikrai "geresne demokratija". Bet kokia ta "geresnė demokratija" turėtų būti, to ir Bernstein nežino.

Kapitalistinėje tvarkoje, kur viskas paremta pelnu ir naudojimu, darbininkai tos geresnės demokratijos nesulauks. Jinai ateis tikrai tuomet, kai darbininkai sunkia ir atkaklia kova ją išvaduos iš kapitalistinės "namų nevalios". Bet ta demokratija yra labai baisi ne tik Bernsteinams, bet ir visiems kitiems esamosios tvarkos palaikytojams. Jos vardas — proletariato diktatūra.

Vokietijos komunistai, kuriuos tiek kartų kapitalistinė ir "socialistinė" spauda laidojo ir vėl palaidojo, prie to ir eina. Ta tiesa, kad Komunistų Partija stiprėja, rodo, jogei Vokietijos darbininkai juo toliau, juo daugiau įsitikina, jogei vienintėlis jų išganymas yra komunizmas.

SPEKULIACIJA "TĖVYNĖS MEILE".

Kauno klerikalai nori pasistatyti naują fabriką davatkomis perėti. Kaip ir visada, jie kreipiasi į amerikiečius ir prašo — dolerių. Chicagos klerikalų "Draugas" rašo:

Neatsiras nei vieno iš tarpo lietuvių, kuris pasakytų, kad Lietuvos jis nemylti. Ir tu, brangus skaitytojai, myli Lietuvą. Ar ne? — Jeigu myli Lietuvą, tai ją privalai mylėti ne vien žodžiais, bet ir darbais. Dabar štai atstinkna nauja proga — Lietuvos Universiteto jaunimas nori įkurti sau ir įpėdinams namą. Tam tikslui reikalinga lėšų — aukok nors keletą dolerių.

Pas klerikalus "tėvynės meilė" išreiškiama tikrai poteriais ir doleriais. Nemoki poterių — esi bedievis ir Lietuvos priešas. Neduodi dolerių — bolševikas.

Situo humbugu klerikalai nemažai žmonių apgavo. Nerassite tokios kolonijos,

bės hindenburginei valdžiai slopinti komunistinį judėjimą. Tai jų ateities linija, tai jų darbas ir uždavinys, kaip darbininkų reikalų išdavikų.

O monarchistai su socialistais irgi nesipeš. Nėra išrokavimo. Hindenburgas jau išgyrė Ebertą, socialdemokratas Groesinski jau paskirtas Berlyno policijos galva.

Vokietijos darbininkijai lieka vienas tik kelias: eiti su Komunistų Partija. Pasidalinimas aiškus: vienoj pusėj monarchistai-kapitalistai-socialistai, kitoj pusėj revoliucinis proletariatas su komunistais priešakyje.

kur nebūtų būrelis lietuvių darbininkų, "vardan tėvynės meilės" praradusių po šimtą ir kartais netgi tūkstantį dolerių. Šiandie tie žmonės pirštus kramto ir gailisi prarastų pinigų.

Dabar jau kiti laikai. Pardavinėti įvairių bendrovių šėrus nebegalima. Tokį geradarį, kuris šiandie drystų piršti kurią nors naują bendrovę, žmonės tuoj išprašytų iš svetainės ar buto. Taigi, reikia aukų — nors po "keletą dolerių".

Amerikos lietuviai darbininkai turi apsižiūrėti kam jie savo dolerius duoda. Tie Kauno universiteto studentai yra nieks daugiau, kaip būsimieji Lietuvos darbininkų naudotojai ir jų smaigalkai. Nei cento jiems!

ISNAUDOJIMAS IR KATALIKŲ BAŽNYČIA.

Kunigas F. Kemėšis "Darbininko" 49 num. šitaip užgriauna:

Tas kipsas — ekonominis išnaudojimas, tai žmonių ekonominiai santikiai, paremti ne dievo pareikštais dėsniais.

O kodėl ne? Biblijoj įsakoma tarnams būti ištikiems savo ponams, žemai nusilenkti prieš juos ir be jokio pasipriešinimo duotis jodinėti ant sprando. Katalikų bažnyčia per neatmanamus amžius rėmė ir remia visus išnaudotojus, didžiausius žmogždžių carus ir valdonus. Vadinasi, išnaudojimą katalikų dievas ir katalikų bažnyčia pilnai užgria ir jam pagelbsti pašalikai.

ISTEISINA VATIKANĄ.

Kunigų "Tiesos Kelias" šitaip teisinga popiežių už padarymą konkordato su Lenkija:

Popiežius pasirašė su Lenkais konkordata, kuriuo einant Lenkams yra pripažįstama Vilniaus sritis. Tuo būdu popiežius pasielgęs neteisingai ir įžeidęs mūsų patriotinius jausmus.

Kad šitasai konkordatas mums nemalonus, del to visai nemanau ginčytis. Bet visai kitas klausimas, ar popiežius ištikro eia yra pasielgęs neteisingai? Teorijoj aiškus teisingumo dėsnis labai sunkiai pritaikomas praktikoje, net geriausiems norams esant.

Pagaliaus kas tai yra Vatikano su Lenkais konkordatas? Ar jis pablogino politinę padėtį kai del Vilniaus? Anaipol ne! Mes, kai bus galimybes, Vilnių atsiimsime, Lenkų konkordato visai nepaisydami. Ir del to Ap. Sostas nereikš mums jokių protestų. Vilniaus sritį šiandien faktinai laiko Lenkai. Valdysime Vilnių mes, tarsis su mumis.

Daroma priekaištų, kad Ap. Sostas daugiau atsižiūrįs į Lenkus, negu į mus Lietuvius. Tai yra visai natūralu. Šv. Sostui rūpi katalikai ir labiau rūpi ta šalis, kurioje jų yra daugiau.

Vadinasi, katalikų bažnyčios galva visuomet su tvirtaisiais. Kas ką smurto pagelba užgriebia, tą popiežius ir palaimina.

IŠ DARBO IR KOVOS LAUKO

Kam Reikalingos Unijos?

Į šitą klausimą atsako Amerikos Darbo Federacijos prezidentas William Green. Jis sako: "Mes (unijų viršininkai) manome, kad unijos gyvuoja tam, kad pagelbėjus bizniui. Mes turime tuos pačius tikslus, kokius turite jūs, biznieriai. Mes esame priešingi raudoniesiems. Nepaisant to, atsiranda tokių biznierių, kuri kovuoja prieš unijas." Užtenka.

Įsivaizdinkite: unijos gyvuoja tam, kad pagelbēt kapitalistams! Taip sako Green. Na, ir kaip gi susipratę darbininkai nekovos prieš tokius vadus, kaip gi komunistai nenorės nuversti tokių unijos vadų viešpatavimo? Komunistai sako, kad unijos turi būti darbininkų kovos įrankis, o Green tvirtina, kad unijos turi tarnauti bosams ir darbdaviams.

Darbo Unijos ir Bažnyčia.

Tiesa, daugybė tikinčiųjų dievus ir velnius darbininkų priklauso prie darbo unijų, nes pats kasdieninis gyvenimas priverčia juos įstoti į organizuotias eiles. Bet bažnyčia visados buvo ir pasiliks ištikima talkininkė kapitalistų klasės ir užkietėjus priešininkė kovojančio proletariato klasės. Nežiūrint to, William Green savo prakalboj Amerikos Krikščioniškų Bažnyčių Federalei Tarybai nurietė, jog darbininkai turėtų gražiai sugyventi su bažnyčia. Jis manė, kad tarpe darbo unijų

ir bažnyčios yra tam tikras ir "sveikas" darbo pasidalinimas, būtent: unijos rūpinasi medžiaginiais darbininkų reikalais, o bažnyčia dvasiniais ir moraliais.

Tai nesąmonė. Kaip jau sakėme, bažnyčia yra organizuotų darbininkų priešas. Na, o Green liepia tam priešui pasiimti darbininkų protą ir jausmus, o unijoms palikti rūpintis tikrai grynais pilvo reikalais.

Su savo pamokslais Green pralenkia ir Gompersą. Pastarasis dar kartą nuo karto pabardavo kapitalistus ir jų pakalikus, bet Green tai nuolatos pabrėžia, kad darbininkai turi būti geri savo viešpaciams ir ištikimai tarnauti dabartinei sistemai.

Boston, Mass. 2,200 Bostono tepliorių tebestreikuoją. Tai jau penkios savaitės kaip jie laikosi kovos lauke. Teplioriai reikalauja \$1.25 už darbo valandą.

Willimantic, Conn. American Thread Co. rengiasi atidaryti dirbtuvę su skebais. O kad apsaugojuš skebus nuo streikiųjų užpuolimo, tai kompanija suteikiant jiems saugias vietas gyventi ir aprūpinti maistu. Streikieriai, žinoma, rengiasi neįleisti į dirbtuves skebu. Darbdaviai tatau nujaučia. Todėl numalšinimui streikiurių jie parsikvietė būrį policijos iš Hartfordo. Amerikos policija visuomet pagelbsti darbdaviams darbininkų streikus numalšinti.

Mano Pirmas Darbas po Apleidimui Lietuvos

Jau draugų ir draugių pasiūskino, kaip jie pradėjo dirbti šioje "laimės" šalyje, bet mano pradžia buvo visai kitoniška. Mano pirmas darbas po apleidimo Lietuvos buvo ne Amerikoje, o Anglijoje.

Atvykau į miestelį South Bank, gulintį tarp didelių plieno fabriku. Apstojau pas seserį. Už poros dienų švogeris nusivedė mane į dirbtuvę. Iš pirmo pamatymo, man atrode, jog tai ne dirbtuvė, bet pragaras, kaip verdantis plienas teka į visas puses. Darbininkai aprašioję kaklus, kad plieno neužtikty. Ten išdirba geležinkeliam bėges, garlaviams blekes ir visokius tiltams baltikus. Apie 4,000 darbininkų ten prakaitytoja. Darba gavau iš pirmos dienos.

Nors darbas iš karto pasirodė nepersunkus, bet labai baisus ir pavojingas. Bile minutę gali apdegninti arba visai sudeginti. Reikėdavo dirbti 12 valandų į dieną, o algos gaudavau 19 šilingų į savaitę.

Keletą dienų padirbus, patiko mane nelaimė, apdegiuau katka. Apie porą savaitių turėjau gydytis. Pagijęs, vėl gryžau prie to paties darbo.

Tiesa, nelabai malonu buvo priprasti prie to darbo, bet aš nenusigandau. Mat, būdamas neturtingas, Lietuvoje dirbdavau pas buožuos po 16 ir daugiau valandų į dieną, ir beveik tik už pilvą, kartais pusbadžiam reikėdavo būti. Todėl aš buvau pripratęs vargti ir sunkiai dirbti. Anglijoj man geriau patiko, nes ein ir pavalgyt užtekdavo ir dar apie 9 šilingai kas savaitę pakildavo.

Prie šio darbo išdirbau šešis mėnesius. Paskui bosas perkėlė į kitą darbą, nors sunkesni, bet netaip pavojinga, ir beveik dvigubai didesnę algą gavau — 26 š. į savaitę. Mat, toj dirbtuvėj darbininkai priklause prie unijos, tai bosas turėjo laikyti unijos taisyklių ir geresnius darbus duoti nesmesniams darbininkams. Taip ir man teko geresnis darbas. Tam darbe išdirbau 18 mėnesių. Pasidaręs pinigų, atvy-

kau į šią "palaimintą" šalį. Apstojau "Sheboygan, Wis. Darbą gavau rakandų dirbtuvėje. Darbas, tiesa, nesunkus, bet nežmoniškai reikėdavo skumbinti; taip pat labai daug medžio dulkių reikėdavo sugerti. Užmokėsio gaudavau \$1.20 už 10 valandų darbo dieną.

Darbininkai neorganizuoti, neturi jokios unijos. Bosai su jais elgiasi, kaip nori. Jokio pasipriešinimo iš darbininkų pusės nėra. Mane apėmė nusiminimas ir aš norėjau grįžti atgal į Angliją. Bet laikui bėgant pradėjau po biskį priprasti prie to darbo ir apsimau. Kone du metu išdirbau tame darbe.

Paskui mečiau tą darbą, apleidau Sheboyganą ir atsikrausčiau į Tacoma, Wash. O čionai teko dirbti visokių darbų. Tai taip ir vargtu, šioj kitių pragyvenimą darydamas ir pėnėdamas savo prakaitu dykduonius, išnaudotojus. Bet aš netrotinu vilties ir tvirtai tikiu, kad kada nors darbininkai pasiiliuosuos iš tos vergijos. Nors gal aš nesulauksiu tos llnksmos dienos, bet sulauksiu jos mūsų naujoji gentartė. Darbininkų kovą aš remiu ir remsiu sulgy savo išgalės ir kol mano spēkos tarnaus. V. K.

DELEI PROLETMENIN K U SU KIBIRKSTIECIAIS GINČŲ MASKVOJE

ADP. Liet. Sekcijos Centro Biuro Pareiskimas.

Jau gerokas laikas kai tarpe Lietuvos Komunistų Partijos vadovaujant organų iš vienos pusės ir Proletarių Meno Sąjungos Juliaus Janonio vardo iš kitos eina aštri kova. Toji kova priejo prie kraštutinybių. Ir juo tolyn, jinai nesimažina, bet vis aštrėja. Iškėle jinai savo koją ir į mūsų spaudą Ame-

JUCKAI NE JUCKAI

Turi Gerą Pastebimą. MOTINA: Klauy, kodėl tu visomet prapleci už pančokos? Jis turi sėlį ir gali įsidėti. DUKTE: Manys, tu esi įsivaizdinti, kokį aš pasidarytu turu tarpe vyrų, nes tu reikiia pinigų išlaidai. Tu met didžiausias būrys para supa ir visai šitri.

Katastrofa. —Ar tau kada nors prisi traukiniu valstybės, kad tu ją peregyventi? —Tarp valstybių pėnėniu gelizeliu, kad tu nesu gėso ir aš norėjau svetimai terį įpėnėduoti.

Nelaimė. —Aš grėdėjau, kad moteris su ledininku išėję sušalė, nes aštinai išėję nos, o aš neturiu gerą šaltuko, kuris man laida dūmų vežtų.

Jis Prižada Laikyti. PATI: Tu pridaitysi su svetimomis moterimis, uesibūciousi o vakar večiau su Lepšiene bilietu. VYRAS: Juk Lepšiene svetima, bet laikinai.

Amėrikos lietuvių sąjoniai darbininkai pas darbiečiai) nelabai tenkinę jaja, kadangi ten rodo, kad ta kova nėra, cipinė kova ir todėl turėtų būti vedama taip, kaip naį yra vedama.

Pastaruoju laiku iš mūsų pusų mūsų organais "nis" gavo net po keletą lemishko turinio rašinių, kurių paaiski, kad ginčai azuot eįus įrejo dar labiau aštrėja. Išsėdinus juos mūsų sąjoniai polemikos dar pasidėdamų g mums, amerikiečiams, rodo ta užsienio draugų va persmulkį, kad į pus tiek daug domes ir kojus daug laikraščiu vietos. Todelei Centro ras taria:

Visus raštus, liečiančius polemikas, einančias Maskvoj gyvenančių menininkų ir kibirkstiečių padėti į archyva, ir atlepti jokių raštų tuo klausimu mūsų spaudon nedėti. Mūsų manymu, tasai klausimas turi būti išspręstas atitinkamų Partijos organų, ne, jis turi būti išgyvendinamas ir pabaigtas Partijos laikraščiuose spausdinamuose syjioj arba Lietuvoje.

Sykū ADP. ES. CB. kĩa visus Rusijoj gyvenančius lietuviūs menininkus mesti tuos kivrėnus ir sykiu su Lietuvos Komunistų Partija ir josios maįvais, padarytais perlaikoma Suvažiavime. Amerikos lietuvių darbininkai neturėtų draugų, kurie keštinio organizuoti kokias tai skas arba kitaių stengiantis prieštarauti Lietuvos Komunistų Partijos nutarimams ir josios vadovaujančiam organams.

Draugai, atsiminkit, kad dailėje arba kurioje nors toje srityje dirbamas darbas bus tikrai naudingesnis darbininkų klasės išsivystimui tik tuomet, kuomet jis bus vedamas po direktyvą Komunistų Partijos avangardo darbininkų sąsės. ADP. Lietuvių Sekcijos Centro Biuro

PASIKALBĖJIMAS DARBININKO SU KUNIGU.

—Pasakyk man, Jonai, kodėl dabar svietas taip išdykęs?

—Kam ir kaip?

—Ot štai kame: Aš turiu didelę armiją parapijonų, kone visi jie yra muzikai. O kai kurie visiškai nususe. O tu pamatytum, apie ką jie daugiausia galvoja. Ogi kaip papasakoti savo pilvą ir dar pasidėti į banką šimtą kitą dolerį. Mano protas neišneša, kodėl jie taip lakami ant turtų. Kaip tos kiaulės prie lovio sugrūstų bulvių, taip jie prie dolerio ir svietiški raskazių. Aš manau, Jonai, kad jiems užtenka melstis ir duonos su vandeniu užesti. Už tai jie atsiims po mirties, kada nužengs į dangų. O tas lindi-mas prie turtų juos veda stačiai į pragarą. O kada mano avelės pasičiups kipšas, tai ponas dievas ir man užduos per sprandą savo dievišką lazda.

—Užteks, kunige. Kant-riai klausiausi jūsų užsi-puldinėjimo ant vargšų parapi-jonų. Man atrodo, kad jūs neteisingai juos barate. Ar-gi ne faktas, kad šiandien de dolerio nė žingsnio negali-ma žengti? Nėra dolerio, nėra duonos, stipk badu. Vadinasi, pats gyvybės palaikymas reikalauja įieško-ti dolerio ir veržtis prie jo. O tai kalti ne parapijonai darbininkai, bet dabartinis surėdymas, kuris yra pa-remtas ant dolerio. Iš ant-ros pusės, o kodėl tie dar-bininkai neturėtų trokšti pagerinti savo būvį bei susi-taupyti dolerį kitą del juo-dos dienos? Jūs pasakos apie maldas ir atlyginimą po mirties, yra didelis hum-dugas. Vargdieniai meldėsi per amžius, o ką jie šiandien turi? Antra, jeigu jau taip kunigai trokštą, kad jų avelės per vargą nutrauktų į dangų, tai kodėl patys ku-nigai neina tuo keliu?

—Kunigas, Jonai, tai ki-tas daiktas.

—O kodėl?

—[Išivaizdink sau, Jonai. Ir kas uvožotų kunigą, jei-gu jis tuos pačius barščius iš vieno bliudo su parapijo-nais srbėtų?

—Vadinasi, jūs, kunige, nekoja laikote savo parapi-jonus, bijote srbėti tuos pa-čius barščius, kuriuos jie srebčia. Kitais žodžiais, jūs jiems rodote pirštą į dangų, o pats čia gardžiai valgote ir turtus kraunatės.

—Nosari, Jonai. Kunigas turtų nemyl.

—Nemyl!

—Jesari. Kur tu matei, kad kunigas būt turtingas?

—Juokingas klausimas. Sunku užesti kunigą biedną, o turtingų tiek ir tiek.

—Tai tik tavo, Jonai, ši-toj mizernoj makaulėj kunigų turtai baladojasi, o apie kunigus tu tik tiek te-žinai, kaip asilas apie astro-nomiją.

—O ar nori faktų, kuni-ge?

—O kur tu juos gausi?

—Aš turiu, nebijok.

—Tai duok šia.

—Gerai, tik klausyk. Ar jūs pažinojote nabašninką kunigą Pautienų, kuris anais metais plikai kirpo Senadorio parapijonus?

—Šiur, Jonai, dar geri frenaiti mudu buvome.

—Puiku! Kada kunigas Pautienus pakratė kojas, tai pasirodė, kad jo turtas siekia \$150,000. O štai ki-tas pavyzdys: Nesenai par-važiavo Lietuvon kunigas Baltrus Zindzius, kuris per daugelį metų skuto Elizabe-tho parapijonus. Praneša-ma, kad jis tenai atsigulė po juoda velėna. Ar žinai, kiek jis pinigų paliko? Ogi \$80,000! Vadinasi, tie klebonai susikrovė didžiausius turtus iš tamsių darbininkų.

—Didelis griekas, Jonai, numirusius teisti. Katalikų bažnyčia griežtai uždrau-džia kalbėti apie tuos, ku-riuos dievas pas save pasi-kivietė. Mes turime melstis už Pautienų ir Zindzių, o ne skaityti jų dolerius.

—Matai, kunige, kaip greitai pakšau jums faktus, taip greitai jūs norite nu-kreipti mūsų kalbą nuo ku-nigų turtų. Tas parodo, kad jūs bijote teisybės.

—Aš šiandien, Jonai, ne-daug česo teturiu, bet dar vieną klausimą tau noriu pastatyti.

—Ar ir vėl apie svieto iš-dykimą?

—Tai ne. Čia nauja pro-blema. Ištluočk tu man, ką bolševikai darytų popie-žiui, jeigu jie Lietuvą paim-tų į savo rankas?

—Nieko nedarytų. O ką jam darys? Jisai sau sėdi Ryme paskendęs turtuose ir gana. [Isisteigus Sovietų valdžiai Lietuvoi, su popie-žium nieko bendro nebūtų turima. Lietuvos valstiečiai ir darbininkai mokėtų savo reikalus susitvarkyti ir be-jo. Tiesa, atsirastų davat-ky, kurios gvoltu rėktų, kad joms be popiežiaus diktatū-ros Lietuvoje negalima ap-sieiti. Bet kas jų paisytų?

—Tai jie nepaskelbtų vai-nos katalikų papai?

—Ir kokia gi vainą jam paskelb? Tūkstančiai my-li-ji skiria Lietuvą nuo Itali-

jos, kur gyvena popiežius.

—Tai tu, brace, manęs ne-supranti. Aš norėjau, kad paaiškintum man, ką bolševikai darytų katalikų baž-nyčiai Lietuvoje? Sakau, jeigu jie turi gerus planus, tai gal ir aš prisidėčiau prie jų.

—Būk spakainas, kunige, kad bolševikams kunigai ne-reikalingi, nebent tik tie, ku-rie pameta kunigystę ir sto-ja į kovojančio proletaria-to eiles. Taigi nesirūpink su prisidėjimu prie bolševi-ky. Užtenka to, kad jūs su-sivieniojate su tautininkais ir socialistais. Mes jau nie-kados nesikreipsime prie klebonų pagelbos savo vei-kime. O kas liečia bažny-čią, tai Sovietų valdžia visu-pirma pavestų ją patiems parapijonams. Gi kunigų turtus atimtų ir atiduotų valstiečiams ir darbininkams. Atskirtų bažnyčią nuo vals-tybės ir klebonus su ilgomis sukniomis išdulkintų iš mo-kyklų. Jeigu kur parapijo-nai dar vis norės užlaikyti bažnyčią ir kunigą; Sovietų valdžia to jiems neužgins. O kur nesirastų tokių, no-rinčių kleboną nešioti ant savo sprando, tai ten klebo-nas turėtų nešdintis arba į dirbtuvę, arba prie plugo, arba kur nors raštinėj už raštininkėlių tarnauti. Be to, Sovietų valdžia ir visos dar-bininkų organizacijos aiš-kinčių tamsiems parapijo-nams, jog tikėjimas yra ne-reikalingas, jog bažnyčia su savo kunigais yra jų prie-šas.

—Tai jau tu, Jonai, nesu-lauki manęs prie bolševikų.

—Aš senai tą žinojau. Ir vietos nėra prie bolševikų puošia grožybės vainiku ir apdovanoja liuosybės ir lai-švės švyturiais. Pažiūrėki-mes, kokios liuosybės švytu-rius mato tie ūkininkai, ku-rių skūrą lupa po kelius sy-kius dabartinė "demokrati-ja".

—Žemiau telpa dalis laiško, kurį prisiuntė tulas kaimie-tis, B. Vargšas, savo pažis-tamiem į Ameriką ir kurį pridavė L. Koresp Biurui. Laiškas telpa be jokių pri-dėkų.

Brangus Tamsta:—

Aplaikėme nuo jūsų pa-veikslų, kurių vienas yra labai gražus, tas, ant kurio nupiešta dabartinė Lietuvos valdžia. Taip pat labai dai-riai nupiešta apvainikuota mergina, turinti rankoj di-delę degančią žvakę. Tai, mano brangūs, mes tos šviesos visai nematome, nes ją mums užstoja gaujos su juodais sutonais, arba kaip juos čia vadina, ilgaskver-niai. Mums labai brangiai kainuoja tos degančios žva-kės šviesa! Mes turime par-duoti paskutinį svarą svies-to, kruopas, arba vištos su-dėtą kiaušinėlių ir tuos su-rinktus litus atiduoti tai ap-vainikuotai merginai, o tos šviesos mes kaip nematėm, taip ir nematom.

Ant to paveikslu parody-ta, prie Rusų caro valdžios, kad rusas stovi prie klūpan-čios surakintos merginos ir grūmoja su nagaika. Tas perstato, kaip būdavo prie caro. Bet buvo daug kartų geriau, kuomet stovėjo su nagaika, negu dabar su pei-liu. Nes dabartiniu laiku kaip kam yra deganti žvakė, bet mums tai peilis, kuriuo kad bielijs, tai bielijs bent po kelius kailius nuo vienos nugaros.

Ateina mokestis už perei-tus trejus metus, tai ir vėl

"LAISVA" LIETUVA

Nors mūsų laikraščiuose telpa daugybė teisingų ži-nių apie "laisvą" Lietuvą ir tankiai tas žinias skaitant, krečia šurpulis ir mažai maštantį žmogelį, bet gau-jos sujudošėjusių kapitaliz-mo ir buožių bernų vis dar nepaliauja kėlę į padanges dabartinės tvarkos ir klaidi-nę Amerikoj gyvenančią lie-tuvišką visuomenę. Važi-nėdami su visokiom misi-jom, rėdami per spaudą ir piešdami gražius paveiks-lus, perstatančius Lietuvos valdžią gražios, nekaltos mergaitės rolėj, visokio plauko šmugelinkai išnaudo-ja darbininkus.

Daugelis Amerikoj gyve-nančių lietuvių akiai tiki tiems gražiai išpūstiems burbulams, kurie yra leidžia-mi visokių žmonių išmatų, pasivadinsiu įvairiais var-dais, būtent socialistai, tau-tininkai, nezaležnikai, ir tie juodo Romos trusto pa-sekėjai, klerikalai. Tie, vie-ni prisigėrę patriotiškai tau-tiško raugo, kiti įsimylėję į dievaitį dolerį, dangstosi de-mokratiškais skraistėmis ir savo dvilypius veidus pa-slepia po mielaširdingumo kauke ir klaidina jautrią Amerikos lietuvių visuome-nę.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

tinai apyvartoj vokiškų markių. Ir kuomet žmone-liai visokių nelaimių ir var-gio prispausti, kol dar turėjo susitaupę auksinių rub., ei-davo pas kunigėlius išmai-nyti ant vokiškų markių, tai pastarieji darydavo iš to savotišką biznį. Nekurios davatkėlės ir taip pasidėda-vo savo pinigėlius pas kuni-gėlių, o tas mokėdavo joms atiduoti vokiškoms markė-mis. Na, žinoma, kuomet dvasiškas tėvelis duoda, tai reikia priimti kad ir markes. Tuo būdu pas kunigus su-plaukė visas kapitalas.

Paskiaus vokiečiai pradė-jo trauktis iš Lietuvos, ir pradėjo tvertis laikinoji val-džia. Vėliau pradėjo skilti į partijas. Priėjo rinkimai, pradėjo organizuoti įvai-rius partijas, pasivadinusias visokiais vardais, kad kiti žmonės balsuodami nē nesu-prato, už ką jie balsuoja.

Davatkas per išpažinti kunigai prigrasino balsuoti už krikščionių ir jų pakali-bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios!

Valstybė nedidelė, o be galo daug turime visokių ponų valdininkėlių ir jų pa-tarėjų, kad jau nebeįjėgia-me jų nei išlaikyti. Kadangi nenusimanydami apie tvarkymą šalies užima mi-nisterių vietas, tai turi nusi-samde įvairius patarėjus iš užsienių ir varo visą šalį į didžiausį skurdą. Ministe-riai varo įvairius biznesus ir daugiau kreipia domės į savo ypatingus reikalus, negu į šalies tvarką. Jie tu-ri savus bankus ir iš valdiš-ko banko jie gauna del savo bankų paskolas už mažes-nius nuosimčius, o skolinda-mi kupčiam ar pramonin-kam, jie ima didžiausius nuosimčius. Tie plėšia di-džiausia uždarbi, kad galė-tų sumokėti nuosimčius ban-ku. O valop, visa tai turi pakelti Lietuvos vargingieji žmonės.

Gal jums labai stebėtina, kaip galioje susitverti tokia valdžia, kuri enia visa lie-tuvišką žmonių? Tai aš nors trumpai pasakysiu. Kadangi per karą žmonės buvo labai išsiblaške. Išbė-rioje į Rusiją, daugelis iš-šaukti į karą lauka žuvo, o kumioėliu niekas niekur ne-šaukė. Tai jie sau gyvena ra-miai niekieno netrukdomi.

Laikė vokiečių okupacijs jie visur turėjo pirmenybę ir iš jų neimdavo rekvizici-ų. Kuniečiai turėjo užtek-

prideda damokėti, kaip krautuvninkam, pramonin-kam, taip ir ūkininkam. Visi verkiamo, dejuojame, kad bloga gyventi, kagi turi-me daryti? Nei prekyba, nei pramonė, nei tie ūkinin-kėliai, niekas negali dasilai-kyti ir turi likti ant dievo valios

Kaip Reikia Korespondencijas Rašyti

Pas mus laikraščiuose dažnai matosi redaktorių pareiškimai: "Korespondentai, duokite žinių, žinių iš dirbtuvių, iš kasyklų ir iš abelno darbininkų gyvenimo." Paskui dar priduria: "Parašykite trumpai, aiškiai ir teisingai". Rodos, menkas redaktorių reikalavimas. Taip pat redaktoriams atrodo, kad žmogus gali aprašyti kunigų pamokslus, prakabas, balius, piknikus, vakarėlius, tai kodėl jis negali dar lengviau parašyti žinutes iš savo darbavietės? Vienok taip nėra.

Cia yra priežastys. Pirmiausia, korespondentas yra paprastas darbininkas. Jis mokslinėse keliu sėdynės netyrinė; jis mažiausiai prirašytas apie prakabas, balius, piknikus ir tt., tai pagal tą formą sudeda mintį ir kartais gana gerai. Mūsų redaktoriai, gavę iš miestelio naują korespondentą duoda patarimų, kaip aprašyti vieną kitą įvykį. Jis taip ir daro. Taip imant abelno žvilgsniu mūsų darbininkų korespondentus, jie yra palydovai seno įpročio. Kad tą įprotį panaikinti, tai nelengvas dalykas: reikia nuodromy, kas svarbu iš fabriko svetlai žinoti, kaip tą žinią sutvarkyti, kaip ją apdirbti ir tt. Tie visi dalykai turi be galo svarbos mūsų darbininkų laikraščiuose.

Taip pat mūsų korespondentai susiduria su savo likimu aprašinėdami dirbtuvės padėimą, darbininkų išnaudojimą ir tt. Tie visi suminėti dalykai sudaro antrą pusę faktoriaus kaip priežastį nerašymo iš savo darbavietės žinių.

Nes būna tokių atsitikimų, kad korespondentas gana teisingai aprašo dirbtuvės padėimą, darbininkų išnaudojimą, jų protavimo trukmą per darbavietės pasidarbavimą. Visa tai korespondentas iškelia viešai spaudoj. Žiūrint darbavietės akimis, kad jis ka daro, kaip darbininkus spaudžia, tai jam vis atrodo, kad vis dėl jų "labo". Pamatęs aprašymą, supyksta, keikia tą laikraštį, sužmogų antrą pusę faktoriaus kaip priežastį nerašymo iš savo darbavietės žinių.

Nes būna tokių atsitikimų, kad korespondentas gana teisingai aprašo dirbtuvės padėimą, darbininkų išnaudojimą, jų protavimo trukmą per darbavietės pasidarbavimą. Visa tai korespondentas iškelia viešai spaudoj. Žiūrint darbavietės akimis, kad jis ka daro, kaip darbininkus spaudžia, tai jam vis atrodo, kad vis dėl jų "labo". Pamatęs aprašymą, supyksta, keikia tą laikraštį, sužmogų antrą pusę faktoriaus kaip priežastį nerašymo iš savo darbavietės žinių.

kelius lygiai metus išnaudojimą. "Sąjki parašei ir metus korespondencija ir daugiau juk tą patį nepakartosi." Taip mano darbininkas rašytojas.

Bet čia mes pasistatysime kitą klausimą: "Jeigu taip, tai sąjki parašei apie kokį balių, pikniką, vakarėlį ar prakabą ir pakanka". Bet taip nėra. Kad ir vienos sriovės tas pats kalbėtojas, toj pačioj temoj kalba ir kiek jis nekalbėtų, visuomet būna aprašoma mūsų korespondentų ir vidutiniai gerai. Taip pat ir parengimai vakarėliai, baliai, piknikai ir kiti dalykai. Ne kitaip yra, draugai, ir su dirbtuvių korespondencijomis.

Pirmiausia, nereikia daug galvoti nuo kurio sakinio pradėti. Bet parėjus iš darbo, atsisėjęs ir truputį pamąstyti: "Kas dėjosi šiandien dirbtuvėj? Kaip darbininkai jautėsi geležį pildami į formas? Kiek jie dirbdami pamislino apie unijos suorganizavimą šioj pramonėj?" Tai trys klausimai, į kuriuos darbininkas rašėjas plunksna turi atsakyti.

Taip pat atsakydamas raštu ir pasistatytus klausimus, darbininkas neturi nubėgti toli: kas buvo pėnai, užpėnai; kas yra kitame fabrike, kas dedasi Rusijoje, Lietuvoj ir kitur? Jis turi žinoti, kad pasistatė tris klausimus savo fabriko, tai į tuos klausimus tik ir turi trumpai atsakyti.

Dabar darbininkas korespondentas paklaus: "Tai kiek čia bus to rašto?" Bet turėtų atminti, kad jis rašo dienraščiu, nors ne kasdien, tai bent du, tris kartus į savaitę parašo žiniučių savo laikraščiu. Apart to, visuomet reikia save paklausti: "Ar aš skaitau ilgus, vienos, dviejų ar daugiau špaltų korespondencijas? Ne."

Iš tūkstantio laikraščių skaitytojų atiras vienas, du, o iš rašėjų keturi, penki, kurie skaito; o kiti ilgy korespondencijų neskaityti. Tai kokias čia žmonės myli korespondencijas? Nagi ve kokias: trumpas. Kuo trumpesnė korespondencija ar straipsnis, tuo geriau ji tūkstantiui skaitytojų perskaityti.

Dabar darbininkas korespondentas vėl pastatys klausimą: "Kaip parašyti iš dirbtuvės trumpą korespondenciją?" Pavyzdžius iš viršų pastatytų trijų klausimų: Parašyk miestelį, valstiją, uždaryk "Iš Plieno Liejyklos", pasakydamas jos vardą, ir pradėk rašyti:

"Balandžio 29 d. ryte pavėlino darban du darbininkai. Nors jie darbdaviui prirodinėjo, kad tai ne jų kaltė, nes važiuojant įvyko nelaimė, gatvėkaris ilgą laiką išstovėjo, vienok darbdavys į tai nekrepė jokios dėmės ir juos išvijė iš darbo. Mat, už dirbtuvės vartų stovi bedarbių armija ir laukia, kada viešas ar kita darbdavys vidun patvins. Darbdavys, pavaręs

iš darbo senus darbininkus, jų vieton paėmė naujus. Pastarieji džiaugiasi, kad darbo gavo. Bet kaip tarpe senų, taip ir naujų darbininkų matosi nepasitenkinimas abelna tvarka. Jie gerai žino, kad šiandien vienus išvijio, o rytoj ar porytoj gali kitus išvyti. Vienok darbininkai nesistengia susiorganizuoti į uniją, nesirūpina savo būvi pagerinti. Jie duodasi darbdaviui ne tik išnaudojami, bet ir ant sprando įdėjami.

Tokia menkė korespondencija yra viena iš geriausių. Kiekvienas žmogus ją perskaitys ir žinos, kas dedasi plieno liejykloj. Kitą dieną kitokių įvykių atsitinka, tai ot, viršų nurodytu būdu galima ir vėl parašyti.

Pirmą kartą išdrius korespondencijų rašyme duoti kaip ir "pamoka", kaip jas rašyti ir kokias korespondencijas mūsų darbininkija myli. Bet jeigu tas mano patarimas suteiktų rašėjas geru, tai pavyzdžių korespondencijoms rašyti reikėtų atskirame straipsnyje duoti. Šiuomi kartu, manau, ir tuomi korespondentai teiksias pasitenkinti.

J. Buvvydas.

CHESTER, PA.

Parapijonai Pradedą Nerimauti

Nors pas mus dar neseniai susitvėrė parapija ir parapijonai, tverdami parapiją, turėję daug vargo, bet jie manė, kuomet jau bus sutvėrta parapija, tuomet viskas bus gerai ir visi vargai užsibaigs. Apart to, kada jau bus parapija, kunigas ir bažnyčia, tai ir miestelis bus šventas, visų dūselės keičiaus į dangų. Bet nabagai apsigavo. Dabar kas kita pasirodė. Žmonės nerimsta, tai ir biznio nėra. Iš šalies mažai kas dolerius neša, reikia tą darbą atlikti patiems tvėrėjams. Tokia padėtis pradėjo kai kuriems parapijonams akis atidaryti, kad iš tos parapijos jokios naudos nėra apart parapijonų kišenų tūstinimo. Todėl kai kurie jau pradeda niurnėti, neužiganėdinti. Mat, pirmiaj katalikai manė, kad kunigai gyvena kaip šventieji, o dabar jau pradeda persitikrinti, kad ir jie neatsilikna nuo "griešnių" žmonių, todėl ir ne nori jiems duoti savo sunkiai uždirbtus centus.

Pagaliaus, reikia ir tą pasakyti, kas pirmiaj vietas lietuvių sutikime tarpe savęs gyvenko, bet kaip greit kunigužis atsikraustė, taip greit nesutikimas apsirėiskė, pradėjo vienus prieš kitus pjudyti.

Jeigu parapijonai paliaus davę savo dolerius, tuomet jis vėl turės kraustytis ten, iš kur atkeliavo. O kada kunigas išsikraustys, tuomet ir tarpe lietuvių pasidarys vienybė geresnė, nes nebus kas juos kurstyti prieš laisvesnius žmones. Juk visi lietuvių darbininkai, visi lygiai darbdavių išnaudojami, todėl jie neturėtų tarpe savęs nei pykti, turėtų draugiškai sugyventi ir kovoti prieš bendrą priešą, savo išnaudotojus.

Vietos klubas, kuriame susiapietė laisvi žmonės, dabar nutarė statyti savo namą su svetaine. Vietos lietuvių turėtų prisidėti prie šio klubo, nes, viena, susirgus gali gauti pašalpą ir mirus nariui, giminės gauna pomirtinę. Pasistatčius nuosavą namą, lietuvių darbininkai turės savo prieglaudą, turės kur susieiti ir laiką praleisti.

Kurie norite persitikrinti ar tikrai bus pradėtas šitas darbas tai ateikite 16 d. gegužės, 4 val. po pietų ir persitikrinsite. Senas Klubas Narys.

BAYONNE, N. J.

Gegužės 16 d., subatoje, 6 val. vakare, svetainėje Hooper Cooper, 94-6 E. 22nd St. ir kamps F. ave., bus perstatyta operetė "Consilium Facultatis". Po perstatymu dainuos Dailės choras, bus solistų, dueti ir tt. Programa bus labai puiki. Pasibaigęs programai bus šokiai. Visi vietos ir apielinkij lietuvių ir lietuvių atsilankykite.

Veikala stato Dailės choras. Įžanga 50 ir 75 centai; valkams 25 centai. Vietus kviečia Dailės choras.

ROSELAND, ILL.

VIESAS TĖVU PAREISKIMAS "ATEITIES ZIEDO" VAIKIŲ DRAUGIJĖLĖS KLAUSIMU.

Mes, tėvai, susirinkę balandžio 29 d. s. m., Ausros knygoje kambariuose, Roseland, Ill., peržiūrėti "A. Z." vaikų draugijėlės eiga ir apkalbėję tvarką, mokymus ir abelno draugijėlės vedimą; taipgi apkalbėję visus užpuolimus ant mokytojų, — randame reikalą pareikšti štai ką:

Mes esame pilnai patenkinti kaip mokytojas, taip ir abelno draugijėlės tvarka. Už tai reikiame didelę padėką draugijų komitetams, kurie tvarko draugijėlę, ir mokytojams, kurie lavina mūsų vaikučius. Bet kartu pareikiame, kad draugijėlės nesistų tokių žmonių delegatams-komitetams, kaip p. J. Svitra, kuris per "Varpą" ir "Tėvyne" rašo melagingas, draugijėlę šmeižiančias, korespondencijas. Tokių žmonių tikslas eiti į komitetus aiškų — griauti draugijėlę.

Kurios draugijos remia "A. Z." vaikų draugijėlę, mes remiame ir remime tas draugijas, bet negalime sutikti su tomis draugijomis, kurios siunčia tokius delegatus, kurie atėję stengiasis griauti draugijėlę.

Mes kartu pareikiame tiems pavieniams arba jeigu būtų ir draugija, kurie stengiasis ardyti draugijėlę, arba jos augimui kenkti, susilauks nuo mūsų didelę panieką ir mes tokius skaitysime paprastais triukšmadariais ir gerų darbų ardytojais.

Taipgi prasome lietuviškų laikraščių redakcijų, kad netalpinų draugijėlę šmeižiančių korespondencijų, o jeigu kokiam laikraštyje ir pasirodytų, tai skaitytojai lai nekrepia jokios atkydos į tai.

Susirinkime dalyvavo virš 30 vietos. Pareikšimas priimtas vienbalsiai.

Tėvų Komitetas:

J. Motolis, J. Slincevskas, P. J. Petronis.

ZEIGLER, ILL.

ADP buvo surengus pamėnėjimą pasaulinės darbininkų šventės pirmos gegužės. Apvaikščiojimas buvo labai iškilmingas. Žmonių prisirinko pilna Liberty svetainė, tai buvo angliakasiai. Jie patys ir kailėtojai buvo, išsirėiskė taip, kaip kuris mokslejo. Daug išparduota gegužinės ženklėlių. Paskui tešė šokiai.

Apvaikščiojimą reikia prisikaityti prie pilnai pavykusių. A. J. Leiton.

NANTY GLO, PA.

Darbininkai, nevažiokite į čia darbo įieškoti, nes čia streikuoja Heisley No. 3 kasykla. Mat, kompanija būtinai pasiryžė angliakasiams įvesti mokesnį 1917 metų. Darbininkams sustreikavus, kompanija nusisamdė apie šimtą mušėikų, kuri tarpe yra ir vienas lietuvis. Visa kasykla apetytata mušėikomis, o streiklauzių dirba apie 15 ar 20, tuo tarpu viso kasykloje yra darbininkų apie 600, kurie išėjo streikan.

Bačkausko gazietą "Saulė" gegužės 5 d. laidoje paskelbė, kad darbininkai jau sugrįžo darban. Kokiu tikslu ji taip daro, sunku pasakyti, bet tik tiek yra žinoma, kad darbininkai streikuoją ir toks paskelbimas suklaidina darbininkus.

Lietuvių yra virš 60 ir visi laikosi gana gerai, visi pikietuoja, eina pikietuoti vyrai ir moterys su vaikais. Kasdien rytais ir vakarais palei kasyklą susirenka keli šimtai žmonių. Bet streikeriai gali tik ant gelžkelio žemės vaikščioti ir nevalia jiems sustoti, tyti eiti ir eiti. Ant kasyklų kompanijos žemės nevalia užėiti, nes tuojaus mušėikos užpuola.

Darbininkai tikisi streiką laimėti, nes publikos simpatija streikerių pusėj. Miesto gaspadorius elgiasi bešališkai. Jis pastatė 53 specialius policistus tvarkos dabojimui, kad tarpe streikerių ir mušėikų neįvyktų susirėmimų. Policija irgi elgiasi bešališkai. Bet pavietojeritas kitais elgiasi. Jis reikalauja, kad būtų pakviesti valstijos kaz, kurie gintų kompanijos reikalus. Kam reiki

kalingi kazokai, kuomet viskas eina ramiu keliu, tai sunku pasakyti. Veikiausiai manoma ant darbininkų užpuolimus padaryti.

C. K. R.

PRIMUŠE 2 MOTERIS IR ISPLEŠE 1,767 DOLERIŲ

Plešikai N. Abramsonas ir A. Slavinskis Nuteisti 6 Metam Kalėjimo.

Kybartai. — Buvo pabėgę iš policijos rastinės plešikai Nochimas Abramsonas ir Adolfas Slavinskis, perbėgę į Volkietiją. Volkietijų policija juos sučiupo ir atgal sugražino.

Pernai jiedu primušė Fr. Litovicaite ir Deborą Bernšteiniene, kuomet Litovicaite nešė iš Bernšteino ir Melacho bankelio \$1,476 pinigais, \$291 čekiais ir 105,000 lt. ant vekselių. Išplėšė Litovicaite portfelį su pinigais ir tomis popieromis. Paskui suarasta plešikų pėdos ir įmestas soželkon portfelis.

Dabar plešikai nuteisti po šešerius metus į sunkiųjų darbų kalėjimą.

\$1,000 TIK UŽ 60c.

Atsiųsk žolius 60c ir gausi mūsų stebuklingų žolių vertės tūkstantio dolerių. Ka tas tūkstantis dolerių žmogui reikia, jeigu jis yra apimtas kokios nors ligos, bet vidurių sugedimo? Toks žmogus yra susiraukęs, nelinkimas ir įvairių nesmagumų apimtas. Jeigu tokiam žmogui ir auskinių kelnų parodytum, tai jam malonesnė būtų sveikata, negu žalos aukso kalnas. Taigi, jeigu jaučiasi esąs apimtu kokiu nors nesmagumu, tai greit reikalauk mūsų vaistžolį, kurios jums sugrąžins sveikatą.

Vaistžolės yra nuo sekandžių ligų: vidurių užkietėjimo, skilvio nemalimo, nenoro valgyt, strėng ir pečių skaudėjimo, patūrkimo, dusulio (asthma), persilimo, skaudėjimo po krūtine, reumatizmo, plaukų slinkimo, pleiskanų, šlapinimosi lovoj, ir kitų ligų. Atsiųsk 60c, tai gausi vaistžolę nuo bile vienos viršų pamintosis ligos.

Jeigu kentė nervų surina, galvos skausmus, ūgimą ausyse, nuomatę, širdies ligą, tai atsiųsk 85c ir gausi mūsų gausius vaistus, taip vadinamus "Nervų Preparatus". Nervų liga yra labai blogas dalykas, bet mūsų Nervų Preparatas užbėgtų tai ligai kelią ir suteiktų žmogui ramumą.

Atsiųsk 10c, tai gausi visokių mūsų žolių ir knygu katalogą. Reikalingi mūsų žolių paravinėtojai visuose miestuose.

M. ZUKATIS, 451 Hudson Ave., Rochester, N. Y.

Lietuvių Technikos, Automobilių MOKYKLA — IR — DIRBTUVĖ

geriausiai įrengtoje vietoje. Praktikos pamokos išardyt, sutaisyti ir sudėti visokius motorus, apie elektrą ir važiuoja. Pilnas kursas šoferio-mechaniko lietuvių ir anglių kalboj veda visiem žinomas ir per 15 metų prityres Inspektoriaus L. TIKNEVICIUS Garantuojame laisvį ir diplomą. Pajieškome darbo. Ateikite apžiūrėti mūsų mokyklą. Mokyklą atidaro nuo 9 ryte iki 9 vakare. Nedėliomis nuo 11 val. ryto iki 3 val. po pietų. Klesos dienomis ir vakarais

NEW YORK AUTO SCHOOL 228 - 2nd Avenue, (Kampas 14 gatvės) New York City

SERGANTI VYRAI IR MOTERYS

ATEIKITE PAS MUS Jeigu sergi ar nesijauti gerai, tai ateik pas mus. Mūsų gydymo būdai yra geriausi. Mes naudojame visus naujausius išradimus iš elektros srovės. Mes taupyti varijojame skirtingą tiesioginį vaistų įleidimą į kraują, kas daug pagelbsti greitai pašalinimui bakterijų.

Vyrai ir Moterys Jeigu jūs kentiate nuo bile tokių chronikų, nervų, kraujo, odos ar kitokių ligų; arba jeigu jūs kentiate nuo vidurių nedirbimo, inkstų ar pusės nesmagumo, tai ateikite pasitarti pas mus. Mes pagydime šimtus žmonių — pagydykite ir jus.

VELTUI Patarimai ir Ibegzaminavimas

Gydymas be Skausmo

Pilnas begzaminavimas yra svarbiausias dalykas. Mes begzaminuojame gerai ir atidariai. Jeigu yra reikalinga, darome kraujo, šlapimo ir svėdasimo ištyrimus. Taipgi varijojame X-ray. Mūsų gydymo būdai yra be skausmo, kurie pagelbsto dargulius, kuriems buvo pataria daryti operacijas. Jeigu mes negalime pagelbsti, tai taip ir pasakysime. Aškieiti liandion.

PENN MEDICAL OFFICE

410 Smithfield Street, Pittsburgh, Pa. Valandus: nuo 9 ryto iki 12 djenų; nuo 1 iki 4 po pietų ir nuo 6 iki 8 v.

Bell Phone: Oregon 0863-J.
Dr. Ignotas Stankus
1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.
L-I-E-T-U-V-I-S
DARTARAS (gydo ligas) IR CHIRURGAS (daro operacijas).
OFISA VALANDAS:
Nuo 9 iki 11 A. M.
Nuo 2 iki 4 P. M.
Nuo 7 iki 8 P. M.
Nedėliomis Nuo 10 iki 3 P. M.

AUTOMOBILIŲ MOKYKLA
Jeigu jūs norite padaryti lengvesnį ir geresnį pragyvenimą, tai mokintis automobilius amato gerą lietuvišką mokyklą, kur po vadovystės instruktorių galite per kelias savaites išmokti gerai važinėti ir pataisyti visokių sistemų automobilius, trokus, taipgi ir Ford.
GAVIMĄ LAISVĮ GARANTUOJAME
Taipgi suteikiam kiekvienam mokiniui vietą, nes esant su employment ofisu ir turim laisviam.
Mūsų adresas:
Automobile School
726 Lexington Ave.
arti 59th St.
New York, N. Y.

NAUJAS IŠRADIMAS
DEKSNIO GALINGA MOSTIS Grydo, Reumatizmo, Rankų, Kojų, Nuosaus skaudėjimo, Salki, Rankų, Kojų, Urtikaria, Dandis, Galvos skaudėjimo, ir telp visokių skaudėjimų (tik su romas).
Tūkstantai žmonių yra išgydyti o milijonai dar nežino apie tai.
Deksnio Galinga Mostis yra tiek verta sušios, kiek ji pati verta esant naudoti grydom.
Kaina 75 centai, \$1.50 ir \$3.00, ir 10 centų extra už pervežimą.
Klauskite pas apieškusio telp DEKSNIS NEW DISCOVERY OINTMENT.
Deksnis Ointment Co.
518 MAIN ST., BOX 302
HARTFORD, CONN., U.S.A.

Tejephono Stagg 8832
A. Dobrovolskis ir A. Radzevičius

GRABORIAI-UNDERTAKER
LIETUVIŲ DIREKTORIAI
ISBALZMUOJAME IR LAIDOJAM NUMIRUSIUS ANT VISOKIŲ KAPINIŲ
456 LORIMER STREET
Tarp Grand ir Maujer Gatvių
BROOKLYN, N. Y.

AR NORI VALGYTI GERĄ DUONĄ?
Jeigu taip, tai imk duoną iš GARGSO KEPTUVĖS (Seniausią įtaisą)
Turėdami kokį nors užsakymą, ir norėdami valgyti gerą, skania, puikiai padarytą duoną, tai visados kreipkitės į mus. Duoną siunčiame ir į kitus miestus. Savininkai

W. Masilevičius ir A. Shrupski
209 BEDFORD AVENUE
BROOKLYN, N. Y.
Telephone Grempoint 2876.

Telephone 2320 Grempoint.
J. GARŠVA

GRABORIUS-UNDERTAKER
LIETUVIŲ DIREKTORIUS
Išbalzmuoja ir laidoja numirusius ant visokių kapinių.
Parasmdau automobilius ir krietas veselijoms, krikštynoms ir šlap pasivažiavimams.
231 Bedford ave. 243 Front st.
Brooklyn, N.Y. C. Brooklyn, N.Y.

